

— (*Šaloigra „Lumpaci-Vagabund“*), ktero je dramatično društvo v nedeljo predstavilo, je deželno gledališče napolnila tako, da že pred sedmo uro ni nobeden več mogel skozi vrata na partêr; čez orhestrišče morali so koračiti. Prestavil je Nestroy-evo burko, ki so jo na Dunaji veliko stokrat dali, in jo nekoliko na naše razmere predelal gosp. Alešovec prav dobro, večidel so jo pa naši igralci tudi tako igrali, da moremo zadovoljni biti, ako ne sodimo preostro in pomislimo, da igra potrebuje veliko množico predstavljavcev. Gosp. Noli je „čevljarja“ prav v duhu Nestroyevem delal in pikantne kuplete izvrstno pel; gosp. Šusteršič je krojača gibčno igral, le v 2. aktu je premalo „žnidarjeve grandezze“ kazal; gosp. Jeločnik je bil dober „mizar“. Okoli te trójice se suče cela igra; šaljivi trispev so gospá Odijeva, gospodičina Neugebauerjeva in gosp. Šusteršič na veliko pohvalo izvršili.

— (*Štirnajsta slovenska predstava dram. društva*) v deželnem gledališču bo debeli četrtek 16. februarja. Igrale se bodejo nove manjše igre, o katerih povemo kaj več v prihodnjem listu. Za postni čas pripravljajo marljivo društvo zopet več resnih igrokazov.

— (*Za Sokolsko maškerado*) pustni torek, za katero se konec tega tedna bodo razposlala povabila udom Sokola, čitalnice in dramatičnega društva, se delajo že velike priprave. Posebno bodo šaljive grupe in zbori tudi letos povzdignile slavnoznano veselico. Znamenja za maske bodo okusna, okinčala se bode čitalnična dvorana lepo; vse to pa, godba itd. prizadjalo bode mnogih stroškov. Da se tedaj vsaj nekoliko povrnejo veliki stroški, je postavil odbor Sokola primerno vstopnino. Naj bode toraj tudi letos vseh narodnih društvenikov klic: Hajd na maškerado!

— (*Tretji ples v čitalnici*) je prihodnjo nedeljo 12. dne t. m. Začetek ob 8. uri. Ker letos čitalnične veselice prekosujejo vse druge ljubljanske, nadjati se je spet v nedeljo veselega večera.

Prošnja. Kdor malo podpore hoče darovati našemu rojaku g. Antonu Bučarju, ki je bil kupčijski pomočnik v Trstu, odtod pa je v Pariz šel in je v vojski ondi bil v vojake vzet, blizo Versajla od nemške armade vjet in je hudo zbolel, potem pa iz zajetja čez Pemsko všel in zdaj ves reven v Ljubljano došel, naj blagovoljni milodar pošlje vredništvu „Novic“.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Delegaciji v Peštu ste 6. dne t. m. končale svoje delovanje; državni kancelár Beust jima je rekel, naj le veseli greste domú, kajti pogled v vnanje zadeve kaže na „lepo vreme“. Da pa grof Beust ni mojster v prerokovanji, to nas žalibog že mnoge skušnje učijo. Gotovo je on najbolj „židane volje“ zapustil Pešt, kajti tisti hudi viharji, ki so se po govoricah in časnikih vlekli nad glavo njegovo, predno se je zborovanje delegacij pričelo, zavlekli so se — in Beust zopet trdno sedi na kancelarskem stolu. Žugali so mu namreč poslanci dunajske in ogerske delegacije z hudimi napadi; al odbil je oboje, kajti izpričal se jima je za čistega ustavoverca in velikega prijatla Prusije, in s tem si je pridobil srca Magjarov in dunajskih liberalcev, posebno pa dr. Giskro in dr. Herbsta si tako prikupil, da sopet pokajo glasovi, da obá ta moža, čeravno sta že enkrat Avstrijo blizo do propada pritirala, utegneta sopet ministra postati. Ako se to zgodi, potem je resnica to, da v Avstriji ni nič nemogoče! — O delegacijah se je tudi mnogo govorilo, kako ste si navskriž v svojih sklepih in da se ne bote

z lepo poravnale; tudi to so bile prazne besede, — tako gladko ste se pobotale v vsem, da še skupnega zborovanja ni treba bilo, — pri temu pa je 80 milijonov dolgá pri dunajski banki smuknilo v blagajnico naših državnih dolgov, namesti da bi se bili vpisali v bukve centralne državne blagajnice, ki se imajo napraviti. Magjari so tedaj povsod zmagonosni! — Državni zbor dunajski se gotovo skliče še ta mesec, in to že zavoljo potrebnega sklepa o prihodnjih davkih, ker je ministerstvo le do konca tega meseca dobilo oblast pobirati davke po dozdanji meri. — Na Francoskem so se začele prav hude zmešnjave, ker oni del vlade, ki je v Bordo-u in kateri je Gambetta na čelu, nikakor ni zadovoljen s tem, kar dela oni del vlade, ki je v Parizu in kateri je Favre na čelu. Favre je za to, da pridejo Francozi do mirú, Gambetti pa je še zmirom gêslo: „ne vdajmo se!“ Da bi Francozi še mogli boj nadaljevati, ni mogoče, kajti 400.000 Francozov imajo Nemci vjetih, 180.000 jih je v Parizu zaprtih, 80.000 pa jih je čez švicarsko mejo stopilo in ondi orožje položilo, — v tem številu pa ni še tistih, ki so smrt storili na bojišču, in gotovo je teh veliko število, vsaj tudi nemška armada šteje čez 70.000 mrtvih. Al prežalostno bode to, ako se med Francozi samimi vname razpor in bode, kar je Bismark že požugal, pruska vlada začasno vlado posadila v Pariz. Francosko-nemške homatije po takem še niso pri kraji, in Bog vedi, kaj še pride iz notranjih prekucij francoskih.

Najnovejša novica nam dohaja ravno, ko imajo „Novice“ se natiskovati, namreč ta, da lastnoročno pismo cesarjevo od 6. dne t. m. imenuje grofa Karola Hohenwarta za predsednika ministerstva in za ministra notranjih oprav, dr. Habietinek-a za ministra pravosodja, Holzgethan-a za finančnega ministra, dr. Schöffle-a za kupčijskega ministra in voditelja ministerstva kmetijskega, dr. Jireček-a za ministra nauka in bogočastja, generalmajorja Scholl-a pa za ministra deželne brambe. — „Wiener Zeitg.“ vže tudi prinaša program novega ministerstva, o katerem hočemo pregovoriti prihodnjič.

Popravek. V poslednjem listu „Novic“ na strani 40. v vrsti 8. od zgoraj v adresi prečastitemu gospodu stolnemu proštu so po pomoti tiskarni izostale besede: „Zasluge Vaše na versko-vednostnem polji“; tedaj se celi ta stavek glasi: „Zasluge Vaše na versko-vednostnem polji; zasluge Vaše za odgojo domače učeče se mladine znane niso samo nam — vé je slovenski svet“.

Listnica vredništva. Gosp. J. L. v Ž.: Novélico prejeli, pa zarad obilega gradiva nismo še mogli; brž pride, ko se nekoliko ploha preletí. „Pomočka zoper st.“ pa ne moremo natisniti, ker ono zdravilo se šteje med tista, ki gotovo — ne pomagajo, a so še škodljiva, ker pravijo, da ran po popadku ne žgati. — Gosp. J. L. v Gradcu: Še 2 gold. 20 kr.

Žitna cena

v Ljubljani 4. februarja 1871.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 5 fl. 80 — banaške 6 fl. 34. — turšice 3 fl. 40. — soršice 4 fl. 30. — rži 4 fl. — ječmena 3 fl. 20. — prosa 3 fl. 10. — ajde 3 fl. 30. — ovsa 2 fl. 20. — Krompir 2 fl. —.

Kursi na Dunaji 7. februarja.

5% metaliki 58 fl. 80 kr. Ažijo srebra 121 fl. 40 kr.
Narodno posojilo 67 fl. 75 kr. Napoleondori 9 fl. 94 kr.

Loterijne srečke:

V Trstu 4. februarja 1870: **60. 51. 23. 36. 31.**

Prihodnje srečkanje v Trstu bo 18. februarja 1871.